

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Βαθμός Ασφαλείας :

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ

Βαθμός Προτεραιότητας :

ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

αριθ. Γνωμ. 7

Αθήναι 12 Ιουνίου 1984

Πρὸς

τὸν κ. Εἰσαγγελέα Ἐφετῶν

Πειραιᾶ

Ἐπὶ τοῦ διατάγματος ὑπ' ἀριθμ. 2907/21.3.84 ὑμετέρου
ἐγγράφου τεθέντος ἡμῖν ἐρωτήματος, γνωρίζομεν τὰ κάτωθι:

Ὅς προκύπτει ἐκ τῆς εἰσηγητικῆς τοῦ Ν.Δ. 610/
21.8.1970 " περὶ υἰοθεσίας τῶν μέχρι ἡλικίας 18 ἐτῶν ἀνη-
λικῶν " ἐκθέσεως, διὰ τοῦ νομοθετήματος τούτου ἐσκοπήθη
βασικῶς μὲν καὶ κυρίως ὅπως ἐν περιπτώσει υἰοθεσίας ἀνηλι-
κου παραμένει ἀλώβητος ἡ ψυχικὴ υἰγιαὶα τοῦ υἰοθετουμένου,
ἀφ' ἑτέρου δὲ καὶ παράλληλως πρὸς τοῦτο ὅπως ἐκλείφουν οἱ
δεδικαιολογημένοι δισταγμοὶ προσώπων, ἅτινα καίτοι εἶχον
πάντα τὰ προσόντα διὰ τὴν παροχὴν εἰς ἓν τέκνον ἀγωγῆς καὶ
συνθηκῶν ζωῆς ἐξασφαλιζουσῶν εἰς αὐτό, κατὰ πᾶσαν προσδο-
κίαν, μίαν κοινῶνικὴν ἀνέλιξιν, ἐδίσταζον νὰ προβοῦν εἰς υἰο-
θεσίαν, ἐκ φόβου ὅτι ἦτο δυνατόν νὰ διαταραχθῇ ἡ οἰκογενεια-
κὴ γαλήνη, ἐξ' ἐνδεχομένων εἰς τὴν οἰκογένειάν των παρεμβο-
λῶν, τῶν φυσικῶν γονέων καὶ ἄλλων συγγενῶν τοῦ υἰοθετουμέ-
νου.

Ἀπὸ τὰς ἀνω σκέψεις κυριαρχοῦμενος ὁ νομοθέτης ἐκρι-
νεν ὅτι οἱ ἀνωτέρω σκοποὶ τοῦ ἠδύναντο νὰ εὔρουν τὴν λύσιν
των, ἐὰν ἐπεβάλετο νομοθετικῶς τὸ ἀπόρρητον τῆς υἰοθεσίας

καί δή είς τήν περίπτωσιν καθ' ἣν τό ἡλικίας κάτω τῶν 18 ἐτῶν υἱοθετούμενον πρόσωπον εἶχεν ἐγκαταλειφθῆ παρά τῶν γονέων του καί περιεθέλπετο ἀπό κοινωνικήν τενα ὑπηρεσίαν, ὁπότε εἰς τήν πρᾶξιν γεννῶνται καί οἱ μεγαλύτεροι τῶν προαναφερθέντων δισταγμῶν εἰς τούς ἐπιθυμοῦντας νά υἱοθετήσουν. Δι' ὅ καί ἐπέβαλεν ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτη περιπτώσει τό ἀπόρρητον αὐτῆς, διαληφθέντος ρητῶς ἐν παρ. 1 τοῦ ἄρθρ. 12 τοῦ ἄνω Ν.Δ. 610/1970 ὅτι τό δικαστήριον δέον νά λαμβάνη πᾶν πρόσορον μέτρον διὰ τήν ἐξασφάλισιν τοῦ ἀπόρρητου τῆς υἱοθεσίας καί ἰδίᾳ νά διατάσῃ, ἐπί τούτῳ τῇ τέλει, ὅπως ἡ πρὸς υἱοθεσίαν συναινέσις τῶν φυσικῶν γονέων τοῦ τέκνου καί ἡ συναινέσις τοῦ υἱοθετούντος δηλῶνται κεχωρισμένως ἐν ἰδιαίτερά συνεδριάσει ἢ ἐνώπιον ὀριζομένου εἰσηγητοῦ. Ἐν παρ. 2 δὲ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ὠρίσθησαν καί ἄλλα μέτρα ἐξασφαλιστικά τοῦ ἀπόρρητου τῆς υἱοθεσίας ἐν οἷς καί ἡ ὑποχρεωτική χρῆσις ψευδώνυμου διὰ τε τούς υἱοθετοῦντας καί υἱοθετούμενους δι' ὅλας τὰς κατὰ τήν υἱοθεσίαν θεαδικαστικὰς πράξεις, ἀλλά καί τὰς ἐπακολουθοῦσας αὐτήν, ὡς εἶναι ἡ σύνταξις τῆς οἰκείας ληξιαρχικῆς πράξεως κ.λ.π.

Περαιτέρω πρὸς κατοχύρωσιν τῶν ἄνω νομοθετηθέντων ὠρίσθη ἐν μὲν τῇ παρ. 3 τοῦ ἰδίου ἄρθρου (12) ὅτι "παρ' ἐκάστῳ πρώτοδικεῖῳ τηρεῖται ἀπόρρητον βιβλίον εἰς ὃ καταχωρίζεται τό πραγματικὸν ὀνοματεπώνυμον τῶν υἱοθετούμενων καί τῶν θετῶν γονέων αὐτῶν, μετὰ μνείας τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως, δι' ἧς ἐπετράπη ἡ υἱοθεσία καί τῶν κατὰ περίπτωσιν ἀναγκαιούντων ἐτέρων στοιχείων", ἐν δὲ τῇ παρ. 4 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ὠρίσθη ἐπίσης ὅτι "ἡ τήρησις ἐχεμύθειας ὡς πρὸς τό πρόσωπον τῶν υἱοθετοῦντων καί τοῦ υἱοθετουμένου ἀποτελεῖ

υπηρεσιακόν καθήκον τῶν δικαστῶν καί τῶν πάσης φύσεως ὑπαλλήλων, οἵτινες ὅπωςδήποτε ἐπιλαμβάνονται τῆς υἰοθεσίας".-

Ἐν ὄψει ὅθεν τῶν ἀνωτέρω, δεόν νά γίνῃ δεκτόν ὅτι ἐάν πρόκειται περί υἰοθεσίας ἀνηλίκου προσώπου ἐγκαταλειμένου παρά τῶν γονέων του καί περιθαλπωμένου παρ' ἀνεγνωρισμένης κατά τὸ ἄρθρ. 9 παρ.3 τοῦ Ν.610/1970 κοινωνικῆς ὑπηρεσίας, ἡ δέ, υἰοθεσία ἐτελέσθη κατά τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ.610/1970 ἐπιβεβλημένον εἶναι ὅπως καί ἂν ἀκόμη ἐκ παραδρομῆς τὸ δικαστήριον δέν ἐφήρμοσε καθ' ὅλην αὐτῶν τήν ἐκτασιν τὰς ἀνω διατάξεις τοῦ Ν.Δ.610/1970, ἡ σχετικὴ ἀπόφασις καταχωρηθῆ εἰς τὸ οἰκεῖον κατ' ἄρθρ. 12 παρ.3 τοῦ ἀνω Ν.Δ./τος τηρουμένον παρά τῷ πρωτοδικεῖω ἀπόρρητον βιβλίον τῶν ἀποφάσεων περί υἰοθεσιῶν, οἱ δέ δικασταὶ καί ὑπάλληλοι τηροῦν ἐχεμύθειαν, περιμπάντων τῶν σχετικῶν μέ τὰς γενομένας ταύτας υἰοθεσίας στοιχείων .-

Εἶναι ἀληθές ὅτι διὰ τοῦ ἀνω νομοθετήματος, παραμερίζονται καί δὴ κατὰ τρόπον ἐμφαντικόν οἱ φυσικοὶ γονεῖς. Δεδομένου ὅμως ὅτι τὸ νομοθέτημα τοῦτο δέν προσβάλλει ἀτομικόν τι δικαίωμα, οὐδέ προσκρούει εἰς ἄλλην τινα διάταξιν τοῦ Συντάγματος, δημιουργοῦν μόνον ἐνδεχομένως σύγκρουσιν ἀμφιβδλων μελλοντικῶν συμφερόντων, (Κουμάντος Παραδόσεις Οἰκογενειακοῦ 1982 σελ.231 καί 250 ἀρ. 24) δεόν νά γίνῃ δεκτόν ὅτι ἐν ὄψει τοῦ ἐπιδιωκομένου διὰ τοῦ νομοθετήματος τούτου ὑπερτέρου κοινωνικοῦ σκοποῦ καί τῆς ὑπὸ εὐρυτέραν ἔννοιαν προστασίας τῆς νεότητος (πρβλ.ἄρθρ.21 παρ.3 τοῦ Συντάγματος) παρίσταται ἐπιβεβλημένη ἡ ἀκριβῆς τήρησις του.

Κατ' ἀκολουθίαν δέ τῶν ἀνω, φρονῶ ὅτι, ἐάν ἐκ τῶν οἰκείων ἀποφάσεων προκύπτει ὅτι αὐταὶ ἀφοροῦν υἰοθεσίας ἀνηλίκων προσώπων, ἅτινα ἦσαν ἐγκαταλειμμένα καί περιεθάλποντο παρ' ἀνεγνωρισμένων κοινωνικῶν ὑπηρεσιῶν, αἱ δέ περί αὐ-

των αποφάσεις καίτοι ἐξεδόθησαν κατά τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 610/1970 δὲν κατεχωρήθησαν εἰς τὸ ἀπορρητὸν βιβλίον υἱοθεσιῶν, ἀλλ' εἰς τὰ γενικὰ βιβλία δημοσιεύσεως ἀποφάσεων, μεταβολὴ μὲν τῆς εἰς τὰ βιβλία ταῦτα γενομένης ἐγγραφῆς προδήλον εἶναι ὅτι δὲν δύναται νὰ γίνῃ, ὅμως οὐδὲν κωλύει ὅπως αἱ σχετικαὶ ἀποφάσεις, αἵτινες εἶναι τοποθετημέναι εἰς τὴν οἰκείαν σειρὰν μετὰ τῶν λοιπῶν κοινῆς διαδικασίας ἀποφάσεων, ἀποχωρισθῶν καὶ πρὸς διάφυλαξιν τοῦ ἀπορρητῶν τῶν γενομένων υἱοθεσιῶν τεθῶν εἰς ἴδιον φακέλλον, εἰς τὴν θέσιν δὲ τοῦ οἰκείου τῶν κοινῶν ἀποφάσεων φακέλλου ἢ τόμου, τεθῆ ὑπηρεσιακὸν σημεῖωμα ὅτι ἡ ἀποσυρθεῖσα ἀπόφασις ἀφορᾷ ἀπορρητὸν υἱοθεσίαν καὶ εὐρίσκειται εἰς ἴδιον τῶν ἀπορρητῶν υἱοθεσιῶν φακέλλον, ὥστε νὰ περισωθῆ ὅ,τι εἶναι δυνατόν νὰ περισωθῆ ἐκ τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου ἐπιβαλλομένου ἀπορρητῶν.-

Ὁ Εἰσαγγελεὺς

[Handwritten signature]

Κων/νος Φαφούτης